

Selska kuća

Selska kuća se nalazila u ulici koja je vodila prema groblju, već pri samom kraju. Danas je na tom mjestu stambena zgrada. A nekada je ona bila važno mjesto za Suhopolje u kojoj su stanovali čordaši i svinjari. Čordaši su bili čuvari krava, a poznato je da je gotovo svaka obitelj u Suhopolju imala barem jednu kravu, zatim svinje i perad, obavezno kokoši. Dobar je gazda dio zemlje koju je posjedovao odredio za sadnju kukuruza, kojim je hranio stoku a koseći livade pribavljao je potrebno sijeno. U gospodarskom dijelu kuće nalazile su se štale, svinjci, kokošinjci, smješteni u drugom dvorištu, ograđenom od prvog u kojem je bila stambena kuća i lijepo uređeno dvorište sa cvijećem. Štale su bile planski napravljene prostorije s propisno napravljenim zadnjim vratima. Ona su bila okrenuta u stražnje dvorište i bila povezana s ograđenim prostorom u kojem se događao prirodan proces stvaranja gnojiva. U ovom gospodarskom dijelu kuće obično se nalazio manji prostor za obrtnički rad koji je prehranjivao cijelu obitelj.

Ipak, neophodno je bilo voditi stoku na pašu, a to su radili čordaši. Nije čudno da su krave kao inteligentne životinje znale vrijeme polaska i čekale na svoj red. Ali isto tako su pamtile svoju adresu, potrebnu za povratak. Dovoljno je bilo ostaviti otvorena ulazna vrata-kapiju i one bi poslušno ušle u dvorište.

Čordaši su ujutro, prikupivši krave po ulicama Suhopolja, vodili ih na Orbar. To je veliki pašnjak iza Križa u ulici koja vodi za Viroviticu, gdje su mogli boraviti na ispaši cijeli dan. Na Orbaru su nekada bile i zabave, kako nam pričaju najstariji mještani, tako da je ovaj prostor bio iskorišten ponekad i po noći.

Uloga čordaša ni u kom slučaju nije bila bezazlena, već vrlo odgovorna. Tjedne novine „Virovitičan“ u svibnju 1900. g. pišu o neodgovornom ponašanju čordaša koji nisu pazili na red i čistoću na ulicama Suhopolja prilikom odlaska krava na pašu.

Mještani su cijenili čordaše i njihov rad te ih darivali svaki prema mogućnostima. Naime, zajedničkim čuvanjem krava, ali i bikova i nerasta, istovremeno je obavljano rasplodivanje na prirodan način. Stoga je u vrijeme dok nije postojala veterinarska stanica, selska kuća sa svojim djelatnicima brinula za umnožavanje stoke, koja je u konačnici donosila dobit. Selska kuća je bila dobro organizirana zajednica. Osim čordaša i svinjara, stanovale su u njoj kuharice i spremačice sa svojim obiteljima. Na čelu selske kuće je bio predsjednik, koji je o svemu brinuo.

Kazivači: Jula Subota, Agneza Pamer